УДК 001.894: 612

Єрмішев О.В., Макац В.Г. (Україна, Вінниця)

ВЕГЕТАТИВНА БІОДІАГНОСТИКА (ПО В.МАКАЦУ) ЯК ОСНОВА ФУНКЦІОНАЛЬНО-ЕКОЛОГІЧНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ РЕГІОНІВ РАДІАЦІЙНОГО КОНТРОЛЮ УКРАЇНИ

Сьогодні під тиском неспростовних фактів офіційно визнано: функціональне здоров'я підростаючого покоління екологічно залежно. Тому в Конвенції ООН з прав дитини (1989), документах Спеціальної сесії ООН (2002), Всесвітньої зустрічі на вищому рівні (2002), Міжнародної конференції країн Європейського регіону (2004) відзначено право дітей жити в умовах здорового навколишнього середовища. На цій основі держави Європейського регіону зобов'язалися (починаючи з 2007 року) приступити до реалізації програми "Довкілля і здоров'я дітей" (СЕНАРЕ). Прагнучи до Європи, офіційна Україна взявши на себе відповідні зобов'язання, практично нічого не зробила. Більш того, розроблена і реалізована ініціативна Програма "Двох етапна система реабілітації вегетативних порушень у дітей, які проживають в зоні радіаційного контролю України" (доручення КМ України №12010 / 87) і сьогодні не має державної підтримки.

Проведена робота не має аналогів. Вона заснована на відкритій в Україні біофізичній реальності "Функціонально-вегетативної системи людини" і розробленої на її основі методології " функціонально-вегетативної діагностики" (ФВД).

Офіційно визнана МОЗ України ФВД вегетативних порушень у дітей (по В.Макацу) дозволяє оперативно визначити вид і рівні функціонально-вегетативних проблем і забезпечити ендоекологічну паспортизацію дитячого населення. На основі її показників можлива функціональна характеристика регіонів екологічного контролю, їх медико-географічне картування і надання керівним органам аргументованої інформації, що забезпечить прозорість екологічної активності місцевої влади.

Зрозуміло, що подібна перспектива не тішить владні рівні, але інтереси Держави, все-таки, повинні переважати... Фактично розроблена нами концепція ФЕЕ регіонів екологічного контролю на основі функціонального (вегетативного) здоров'я дітей, уже може стати відповіддю України на її зобов'язання перед країнами-членами європейського спільноти в рамках Декларації Будапештській конференції (2004).

В плані реалізації ФЕЕ передбачено кілька етапів:

1) експедиційний (місцевий) моніторинг вегетативного здоров'я дітей;

2) медико-географічне картування результатів функціонального моніторингу;

3) оцінка екологічної напруги конкретного регіону проживання дитячого населення та інформація відповідних органів влади і суспільства.

Загалом в 1994-2000рр спостерігалося погіршення ФЗ дітей, обумовлене перевагою парасимпатичної активності (функціональним пригніченням), яка сягала 68,2-71,1% загальних спостережень. Але в 2001р. в підконтрольних областях України був зафіксований якісний перелом у показниках функціонального здоров'я: вірогідно стала зростати кількість випадків переваги симпатичної активності.

Виявлена динаміка, на наш погляд, має позитивний характер, оскільки свідчить про зростання опірності організму дітей до екологічних факторів зовнішнього середовища. Це підтверджують і матеріали мал.17б, які вказують на нормалізації вегетативного гомеостазу. Найбільш показовим з них виступає зростаючу кількість дітей з функціональними вегетативним рівновагою, що свідчить про нормалізацію їх функціонального здоров'я.

Таким чином, наведені дані свідчать про доцільність диспансеризації дитячого населення України на основі показників його функціонального здоров'я і логічність їх використання для функціонально-екологічної експертизи регіонів екологічного контролю. Останнє може стати відповіддю України на її зобов'язання перед країнами-членами європейської спільноти в рамках Декларації Будапештській конференції (2004).

Висновки. Функціонально-екологічна експертиза на основі показників функціонального здоров'я дітей забезпечує функціональну диспансеризацію дитячого населення і контроль за екологічним станом регіону їх проживання. Впровадження ФЕЕ в практику екологічного контролю може стати відповіддю України на її зобов'язання перед країнами-членами європейської спільноти в рамках Декларації Будапештській конференції (2004).